

هفتيوار سنٽن پريي اجتماع ۾ ٿيڻ وارو

سنٽن پريو بيان

22-December-2016



اخلاقِ مُصطفيٰ ﷺ جون جهلڪيون

(Sindhi)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ط
 أَمَّا بَعْدُ! فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

اخلاقِ مصطفيٰ جون جھلڪيون

أَلصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكَ وَ أَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 أَلصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكَ وَ أَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري
 وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتكاف جو ثواب پڻ ملندو،
 رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَت

سرڪارِ مدينه، راحتِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ شَفَاعَتِ نِشَانِ
 آهي: جيڪو شخص صُبح ۽ شام مون تي 10، 10 ڀيرا دُرُودِ پَاڪِ پڙهندو،
 قيامت جي ڏينهن ان کي منهنجي شفاعت ملندي.⁽¹⁾

شَفَاعَتِ ڪرے حَشْرٌ مِیں جو رِضَا کي سِوَا تيرے کس کي يه قُدْرَتِ مُلْدِ هے

(حدائقِ بخشش، ص 188)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ جي خاطر بيان ٻڌڻ کان پھريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ذِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آھي.¹

۱ ۾ مدني ڪُل: بنا سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

✽ نگاهون جھڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ✽ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو به زانوٿي ويهندس ✽ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي ٻين جي لاءِ جاءِ ڪشادي ڪندس ✽ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهڙڪڻ ۽ الجھڻ کان بچندس ✽ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اذْكَرُ اللهُ. تُوْبُوا اِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ✽ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام ۽ مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

منا منا اسلامي ڀائرو! يقيناً هڪ مسلمان جي لاءِ هر هر معاملي ۾ حضور اڪرم، نورِ مُجسّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سيرت مبارڪ هڪ بهترين نمونو آهي، جنهن کي پرپور انداز ۾ اپنائيندي هر مسلمان دنيا ۽ آخرت جون ڪاميابيون حاصل ڪري سگهي ٿو، تنهنڪري اڄ اسان پنهنجي پياري پياري آقا، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سيرتِ مُبارڪ مان سندن اخلاق

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

مبارڪ جي باري ۾ ٻُڌنداسين جن جي بلندي ۽ عظمت کي الله عَزَّوَجَلَّ قرآنِ
ڪريم جي اوڻٽيهين (29 هين) سڀاري جي سُورَۃ قَمَ جي آيت نمبر 4 ۾ ائين
بيان فرمايو:

ترجموڪنز الايمان: ۽ بيشڪ تون نهايت
وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٢٩﴾
اخلاق جو مالڪ آهين.

اسان جي پياري آقا، مديني واري مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي بعثت
جو مقصد ۽ حُسنِ اخلاق جي اهميت واضح ڪندي ارشاد فرمايائون: بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ
حُسْنَ الْأَخْلَاقِ يعني مون کي اخلاق جي حُسن ۽ خوبي کي مڪمل ڪرڻ جي لاءِ
ٿي موڪليو ويو آهي.⁽¹⁾

ترے خلق کو حق نے عظیم کہاتری خلق کو حق نے جمیل کیا
کوئی تجھ ساہو ہے نہ ہوگا شہا! ترے خالقِ حُسن و آد اکی قسم

شعر جي مختصر وضاحت: يا رسولَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اللهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان جي
مُبارڪ عادت ۽ طريقن کي قرآنِ ڪريم ۾ عظيم فرمايو ۽ سندن ظاهري
جسم کي به انتهائي حُسن ۽ جمال بخشيو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حُسن ۽
پياري پياري ادائن کي پيدا ڪرڻ واري رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جو قسم! رحمت عالم
صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جهڙو حسين ۽ جميل نه پهريان ڪڏهن ٿيو ۽ نه آئندو ڪڏهن
ٿي سگهي ٿو.

اچو! اڃ اسان اخلاقِ مُصطفيٰ جون ڪجهه ايمان افروز جھلڪيون ٻڌڻ
جي سعادت حاصل ڪريون ٿا ۽ نيت ڪيون ٿا ته اسان به پنهنجا اخلاق ڏُرست

ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا سين. شيخ طريقت، امير اهلستت دامت بركاتهمُ العالیه بارگاه
مُصطفيٰ ۾ استغاثو پيش ڪندي عرض ڪن ٿا.

مرے اخلاق اچھے ہوں مرے سب کام اچھے ہوں

بنادو مجھ کو تم پابندِ رسالت یا رسول اللہ

(وسائل بخشش، ص 332)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

اخلاق مُصطفيٰ جو بهترين مثال

حضرت سيّدنا زيد بن سَعْمَر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جيڪي (اسلام آڻڻ کان) پهريان
هڪ يهودي عالم هئا، انهن هڪ دفعي حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان ڪجهه
ڪجيون خريد ڪيون هيون. ڪجور ڏيڻ جي مُدت ۾ اڃا 2 يا 3 ڏينهن باقي ها ته
انهن مسجد ۾ حضور، سراپا نور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو دامن ۽ چادر پڪڙي
نهيٽ تڪي نگاهن سان پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڏانهن ڏسندي ائين چيو: اي محمد
(صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! عبدالمطلب جي تمام اولاد جو هي طريقو آهي ته توهان
هميشه ماڻهن جا حق ادا ڪرڻ ۾ دير ڪندا آهيو ۽ حيلاً بهانه ڪرڻ اوهان
ماڻهن جي عادت بڻجي چڪي آهي. هي منظر ڏسي اميرالمومنين حضرت
سيّدنا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نهايت ڪاوڙ واري نظر سان گهڙيندي ان
کي چيو: اي خُدا عَزَّوَجَلَّ جا دشمن! ڇا تون خُدا عَزَّوَجَلَّ جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
سان اهڙي گستاخي ڪري رهيون آهين؟ خُدا عَزَّوَجَلَّ جو قسم! جيڪڏهن حضور
اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ادب جو لحاظ نه هجي ها ته مان هيئن
پنهنجي تلوار سان تنهنجي سسي لاهي ڇڏيان ها. اهو ٻڌي پاڻ ڪريمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (عاجزي ڪندي) فرمايائون: اي عمر! توهان ڇا چئي رهيا آهيو؟ تو کي

هي ڪپي ها ته مون کي حق جي ادائينگي جي ترغيب ڏئي ۽ ان کي نرمي سان تقاضو ڪرڻ جي هدايت ڪري اسان ٻنهي جي مدد ڪيو ها. پوءِ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حڪم ڏنو ته اي عُمَرُ! ان کي ان جي حق جي برابر ڪجور ڏئي ڇڏيو! ۽ ڪجهه وڌيڪ به ڏيو. حضرت سَيِّدُنَا عُمَرُ فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جڏهن حق کان وڌيڪ ڪجور ڏنا ته انهن چيو: اي عُمَرُ! منهنجي حق کان وڌيڪ ڇو ڏئي رهيا آهيو؟ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايو: جيئن ته مون تڪي نگاهن سان ڏسي تو کي خوفزده ڪيو هو، ان ڪري حضور انور، مديني جي تاجور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ توهان جي دلجوئي جي لاءِ تنهنجي حق کان ڪجهه وڌيڪ ڏيڻ جو مون کي حڪم ڏنو آهي. هي ٻڌي انهن چيو: اي عُمَرُ! ڇا توهان مون کي سڃاڻو ٿا ته مان ڪير آهيان؟ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايائون: نه، چيائين مان يهودين جو عالم زيد بن سَعْنَةُ آهيان.

امير المؤمنين حضرت سَيِّدُنَا عُمَرُ فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايو: پوءِ توهان رسول شاندار، منبع انوار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان اهڙي گستاخي ڇو ڪئي؟ جواب ڏنائين: اي عُمَرُ! اصل ڳالهه هي آهي ته مون رسول ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ موجود نبوت جون تمام نشانيون سڃاڻي ورتيون پر 2 نشانين جي باري ۾ مون کي انهن جو امتحان ڪرڻ باقي رهجي ويو هو. (1) سندن انهن جي فُوتِ برداشت سندن غُضَبِ تي غالب رهندي ۽ (2) جيتري قدر گهڻو انهن سان جهالت پريو ورتاؤ ڪيو ويندو، ايتري قدر سندن حِلْمِ (يعني صبر ۽ تَحَمُّل) وڌندو ويندو. مون سندن ٻنهي نشانين کي به سندن ۾ ڏسي ورتو، اي عُمَرُ! اوهان گواه ٿيو ته مان الله عَزَّوَجَلَّ جي رَبِّ هئڻ، اسلام جي دين هئڻ ۽ محمد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نبي هئڻ تي راضي ٿيس، مان نهايت ئي مالدار ماڻهو آهيان، اوهان گواه ٿيو ته مون پنهنجو اڌ مال مڪي مدني

سرڪار، مالڪ ۽ مختار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت تي صدقو ڪيو، پوءِ هو بارگاہ رسالت ۾ آيو ۽ ڪلمو پڙهي دامن اسلام ۾ اچي ويو.⁽¹⁾

ترے اخلاق پر قربان ترے اوصاف پر واری
مسلمان ڪيا عَدُوَ بهي تيرا قاتل يا رسول الله
(وسائلِ بخشش مرمم، ص ۳۳۷)

وضاحتِ شعر:- يعني يارَسُولُ اللهُ! مان اوهان جي عُمده وصف ۽ بهترين اخلاق تي قربان ٿيان جو پنهنجا ته پنهنجا، غير به اوهان جي اخلاقِ حَسَنه ۽ اوصافِ حميده کان متاثر ها.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ! ٻڌو اوهان ته الله تعاليٰ پنهنجي مدني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڪيتري قدر عمدہ اخلاق جو پيڪر بنايو آهي، ڀلي ڪو لڪ پيرا دل ڏکائي، بد تميزي ۽ بد اخلاقي ڪري، حق طلب ڪرڻ ۾ بي ادبي ڪري، خاندان وارن کي بُرا ڀلو چوي، الغرض بد اخلاقي جون تمام حدون پار ٿي ڪري ڇڏي پر قربان ويججي حُسنِ اخلاق جي پيڪر، محبوبِ رَبِّ دَاوَرِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خُلُقِ عظيم تي چوته سر جو جواب پتر سان ڏيڻ جي بدران هميشه حلم ۽ بُردباري، صبر ۽ استقامت ۽ نرمي اختيار ڪندا ها. بد اخلاقي ڪرڻ واري جي چنڊ پٽڻ، مارڻ، ڌمڪيون ڏيڻ، اڪيون ڏيکارڻ يا ان سان ڪنهن به قسم جي بد اخلاقي ڪرڻ جو ته حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان تصور ٿي نٿو ڪري سگهجي بلڪ اوهان ته بد اخلاقي سان پيش اچڻ واري تي به لطف ۽ ڪرم جي بارش ڪندا ها ۽ ان کي پنهنجي حسين اداثن جو اَسِير بڻائيندا ها.

1... مستدرک، ڪتاب معرفتہ الصحابة، ذکر اسلام زيد بن سعنة... الخ، ۷۹۳/۴، حديث: ۶۶۰۶، ملقطاً و ملخصاً

اَلْحَبْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ رسولِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي انهيءَ اخلاقِ ڪريمانه جي برڪتن سان فيضياب ٿي بي شمار غير مسلمان اسلام قبول ڪيو ۽ بي شمار ماڻهن جي زندگين ۾ اهڙو مدني انقلاب آيو جو هر پاسي اسلام جي قهلهجندڙ روشني گمراهي ۽ ضلالت جي اونداهين کي مٽائي ڇڏيو ۽ قتل و غارت گري ڪرڻ واري رت جي پياسين کي محبت جو جام پيئڻ نصيب ٿيو.

دورِ جهالت تها هر سو جب سُفرِ کي ظلمت چھائي تھی
تم نے حيوانوں جيسے لوگوں کو بھی انسان ڪيا

(وسائلِ بخشش، ص 196)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبُ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي انهيءَ طرزِ عمل (يعني حُسنِ اخلاق) کي سامهون رکندي اڄ اسان پنهنجو مُحاسَبو ڪيون ته پنهنجي ذاتي دُشمنن کي مُعاف ڪري ڇڏڻ جو هي جذبو ڇا اسان غلامانِ رسول ۾ به موجود آهي؟ يقيناً اسان پاڻ ته وڏيون وڏيون غلطيون ڪري ٻين طرفان عفو ۽ درگذر ۽ مُعافي جي اُميد رکندا آهيون، پر ڇا اسان پنهنجي حق تلفي ٿيڻ تي ڪڏهن ڪنهن مُعافي جي طلبگار، نادم ۽ شرمسار ٿي شفقت ۽ مهرباني ڪندي پنهنجي انا کي فنا ڪندي پنهنجي ان مسلمان پيءَ جو عُذر قبول ڪيو ۽ ان کي معاف ڪري اجر ۽ ثواب ڪمايو يا شيطان جي هٿن ۾ ڪيڏيندي مَعَاذَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ڪار ڪند ڪري يا عار ڏياري ان مسلمان جي عزت کي مٽي ۾ ملائي ڇڏيو؟

بهرحال اسان سڀني کي گهرجي ته اسان نبي ڪريم، رُوْفُ رَحِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سيرت ۽ ڪردار کي پنهنجي لاءِ عمل جو نمونو بڻايون، پنهنجا

اخلاقِ سنوارڻ جي ڪوشش جاري رکون، اخلاقِ سنوارڻ جي ترغيب ڏياريندي نبي مُڪرم، نُوْرُ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائين ٿا: أَحْسِنْ خُلُقَكَ يَعْنِي پنهنجا اخلاقِ سنواريو. ⁽¹⁾ تنهنڪري اسان کي ڪيپي ته پاڻ ۾ صبر ۽ تحمّل، حِلْمَ ۽ بُردباري، محبت ۽ نرمي، عفو ۽ درگذر، شرم ۽ حياءَ، وڌن جو آڌب و احترام، ننين تي شفقت ۽ مهرباني، سڀني مسلمانن جي لاءِ ايثار ۽ همدردي ۽ خيرخواهي جهڙيون عمدہ صفتون پيدا ڪيون ۽ پنهنجي سني اخلاق ۽ ورتاؤ جي ذريعي رفتہ رفتہ معاشرتي جي بد آمني ۽ بي چيني کي امن و امان ۽ چين و سُڪون ۾ تبديل ڪرڻ جي ڪوشش جاري رکون، اسان جو ڪردار ايتري قدر اعليٰ هئڻ گهرجي جو ماڻهو اسان جو اخلاق ڏسي ڏين اسلام جي ويجهو اچن ۽ اهو سوچڻ تي مجبور ٿين ته جڏهن غلامن جو اخلاق ايترو پيارو آهي ته پوءِ انهن جي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو اخلاق ڪيتري قدر عاليشان هوندو.

کردو مالا مال آقا دولتِ اخلاق سے خلق کی دولت سے یہ محروم و بدگفتار ہے
(وسائلِ بخشش مرم، ص ۴۷۱)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اللهُ عَزَّ وَجَلَّ پنهنجي بانهن جي هدايت جي لاءِ پنهجن نبين ۽ رسولن کي انتهائي اعليٰ صفتن سان مزين ڪري مبعوث فرمايو ۽ سڀ کان آخر ۾ اسان جي آقا ۽ موليٰ، احمدِ مجتبيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي تمام نبين جي صفتن جو جامع بنائي ۽ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مٿي تي خُلُقِ عَظِيمِ جو تاج سجائي دُنيا ۾ موڪليو، مڪي مدني سلطان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اخلاق جي حُسن ۽ خُوبي جو اندازو هن ڳالهه مان لڳائي سگهجي ٿو ته

هڪ ڀيري حضرت سيدنا سعد بن هشام رضى الله تعالى عنه اُمُ المؤمنین حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رضى الله تعالى عنها جي خدمت ۾ حاضر ٿي عرض ڪيو: مون کي رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي اخلاق جي باري ۾ بتايو، ته پاڻ رضى الله تعالى عنها فرمائون: ڇا توهان قرآن نٿا پڙهو؟ مون عرض ڪيو: جي ها پڙهان ٿو. پاڻ رضى الله تعالى عنها فرمائون: الله عز وجل جي نبي صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو اخلاق قرآن آهي.)

اعليٰ حضرت پنهنجي نعتيه ديوان ”حداثت بخشش“ ۾ اخلاقِ مُصطفيٰ کي بيان ڪندي بارگاہ رسالت ۾ عرض ڪن ٿا:

ترے خلق کو حق نے عظیم کہا تری خلق کو حق نے جمیل کیا
کوئی تجھ سا ہوا ہے نہ ہو گا شام! ترے خالقِ حُسن و آوازی قسم (حداثت بخشش، ص ۸۰)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان کي ڪو شخص معمولي تڪليف پهچائي يا ٿوري به بد اخلاقي جو مظاهرو ڪري ته اسان حُسنِ اخلاق ۽ عفو ۽ درگذر سان ڪم وٺڻ جي بدران ان جا دُشمن بڻجي ويندا آهيون ۽ مختلف طريقن سان ان کان بدلو وٺڻ جي ڪوشش ڪندا آهيون، پر قربان وڃو! رحمتِ ڪونين، ناناءِ حسنين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اخلاقِ حَسَنه تي ته پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي جاني دُشمنن کي به مُعاف فرمائي ڇڏيندا ها، جيئن

مڪي شريف جي فتح ٿيڻ کان پهريان جن ڪافرن جي طرفان حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي ۽ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ تي زمين تنگ ڪئي وئي هئي، طرح طرح جون دردناڪ تڪليفون ڏنيون ويون، مڪو فتح ٿيڻ ۽ مسلمانن کي

عُلبو حاصل ٿيڻ بعد ٻين قيدين سان گڏوگڏ انهن خونخوار درندن کي به گرفتار ڪري عدالتِ مُصطفيٰ ۾ حاضر ڪيو ويو، جيڪڏهن ان موقعي تي ڪو ٻيو ڏنيوي شهنشاهه هجي ها ته شايد انهن جي لاءِ سخت کان سخت سزائون تجويز ڪري ها، پر شهنشاهه ڪون و مڪان، رحمتِ دو جهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن سان ڪهڙو مُعاملو فرمايو، اچو! اسان به ٻڌون ٿا ۽ مدني گل حاصل ڪيون ٿا:

فتحِ مڪه واري ڏينهن عام مُعافي جو اعلان

مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 862 صفحن تي مُشتمل ڪتاب سيرتِ مُصطفيٰ جي صفحي 437 تي آهي ته ۸هه ڏينهن ۾ جڏهن مڪو فتح ٿيو ته رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شهنشاهه اسلام جي حيثيت سان حرمِ الهي ۾ سڀ کان پهريون درٻارِ عام مُنَعَقِد فرمايو، جنهن ۾ اسلامي فوج جي علاوه هزارين اسلام جي ڏشمنن جو هڪ زبردست هجوم هو. ان شهنشاهي خُطبي ۾ رسولِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رڳو اهلِ مڪه ئي نه بلڪ سڀني ماڻهن کي عام خطاب فرمايو. خُطبي کان پوءِ شهنشاهه ڪونين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان هزارن جي ميڙ ۾ هڪ گهري نگاهه وڌي ته ڏٺائون ته ڪنڌ جُهڪائي، نگاهون هيٺ ڪري، خوف ۽ ڊپ ۾ قريش جا سردار بيٺل آهن. انهن ظالمن ۽ جفاڪارن ۾ اهي ماڻهو به ها، جنهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي راهن ۾ ڪنڊا وڇايا، اهي ماڻهو به ها جيڪي ڪيئي ڀيرا پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي پٿرن جي بارش ڪري چڪا ها. اهي خونخوار به ها جنهن بار بار پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي قاتلاڻا حملا ڪيا ها، اهي بي رحم ۽ بي ڏرد به ها، جنهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُبارڪ ڏندن (جي ڪجهه حصي) کي شهيد ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ چهري کي رتور ڪيو هو. اهي بد معاش به هئا جن سالن تائين پنهنجي بُهتانن ۽ شرمناڪ ڪارين سان پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قلبِ مُبارڪ کي رُخمي ڪري

چڪا هئا. اهي سڦاڪ ۽ ڏرنده صفت به هئا، جن سندن گچي ۾ چادر جو قندو
 وڃي پاڻ صلي الله تعالىٰ عليہ وآلہ وسلم جو گلو گهتي چڪا هئا. اهي پاڻ صلي الله تعالىٰ عليہ وآلہ وسلم جي
 خون جا پياسا به هئا، جن جي اُچ نُبوت جي رت کان سواءِ ڪنهن شيءِ سان
 ختم نه ٿئي هئا. اهي جفاڪار ۽ خونخوار به ها جن جي جارحانه حملن ۽
 ظالماڻي يلغار سبب بار بار مدينه منوره جا ڌر ۽ ديوار لڏي چڪا هئا. حُصُور
 صلي الله تعالىٰ عليہ وآلہ وسلم جي پياري چاچي، حضرت سيدنا حمزه رضی الله تعالىٰ عنه جي قاتل ۽
 سندن نڪ، ڪن ڪٽڻ واري، سندن اکيون ڪيڻ وارا، سندن جگر چٻاڻڻ وارا
 به ان مجمع ۾ موجود ها، اهي ستم گار جنهن شمع نُبوت جي جان نثار پروان
 حضرت بلال، حضرت صُهيبي، حضرت عمار، حضرت حُباب، حضرت حُبيبي،
 حضرت زيد بن دُثيئه رضی الله تعالىٰ عنهم وغيره کي رسين سان ٻڏي ڪري ڪوڙا هڻي
 تپندڙ ريتيءَ تي لتايو هو، ڪنهن کي باه جي ٻرندڙ ڪوئلن تي سُمهاريو هو،
 ڪنهن کي فراسين ۾ ويڙهي ناسن ۾ دونهان ڏنا ها، سو پيرا گلو ڊپايو هو.
 اڄ اهي سڀ جا سڀ ڏه (10)، ٻارهن (12) هزار مهاجرين و انصار جي لشڪر
 جي حراست ۾ مُجرم بڻجي ڏکي رهيا ها ۽ پنهنجي دلين ۾ هي سوچي رهيا
 هئا ته شايد اڄ اسان جي لاشن کي ڪٿن جي حوالي ڪري اسان جون ٻوتيون
 پکين کي ڪاريون وينديون ۽ انصار ۽ مهاجرين جي غضب ناک فوج اسان جي
 بار بار کي مٽي ۽ رت ۾ ملائي اسان جي نسلن کي نيست و نابود ڪري
 وجهندي ۽ اسان جي وسندين کي تاخت و تاراج (تباھ ۽ برباد) ڪري ويران
 ڪري ڇڏيندا، انهن مُجرمن جي سينن ۾ خوف ۽ هراس جو طوفان اٿي رهيو
 هو. ڏهشت ۽ ڊپ سبب انهن جي بدنن جو هر حصو ڏکي رهيو هو، دل
 ڌڙڪي رهيا ها، تمام گهڻو خوف چانيل هو. انهيءَ مايوسي ۽ ناآميدي جي
 خطرناڪ فضا ۾ هڪ دم شهنشاه رسالت صلي الله تعالىٰ عليہ وآلہ وسلم جي رحمت پري نگاه
 انهن ڏانهن مُتوجّه ٿي ۽ اُن مُجرمن کان پاڻ ڪريم صلي الله تعالىٰ عليہ وآلہ وسلم پڇيو ته

ٻڌايو! توهان کي ڪجهه معلوم آهي ته اڄ مان توهان سان ڪهڙو مُعاملو ڪرڻ وارو آهيان؟ ان ڏهشت انگيز ۽ خوفناڪ سوال سان مُجرم حواس وڃائي ڏڪڻ لڳا، پر جبين رحمت جي پيغمبرانه تيور کي ڏسي سڀ گڏجي يڪ زبان ٿي چيائون ته اوهان وڏي ڪرم وارا آهيو.

سڀني جون نمائون نگاهون جمالِ نُبوت ڏانهن ڏسي رهيون هيون ۽ سڀني جا ڪن شهنشاهِ نُبوت جو فيصلو ڪن جواب ٻڌڻ جي انتظار ۾ ها جو يڪدم فاتح مڪه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي ڪريمانه لهجي ۾ ارشاد فرمايو: لَا تَتْرِبُ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ فَادْهَبُوا أَنْتُمُ الطُّلُقَاءُ اڄ توهان تي ڪو الزام ناهي، وڃو توهان سڀئي آزاد آهيو.

بالڪل غير مُتوقع طور تي اوچتو هي فرمان رسالت ٻڌي سڀني مُجرمن جون اکيون شرمساري وڇان آشڪبار ٿي ويون ۽ انهن جي زبانن تان نڪرندڙ لَآ إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللهُ جي نعرن سان حرمِ ڪعبه جي در ۽ ديوار تي هر طرف آنوار جي بارش ٿيڻ لڳي ۽ هڪ دم ائين محسوس ٿيڻ لڳو ته

جهاڻ تاريڪ ٿيا، بے نور ٿيا اور سخت ڪالا ٿيا

کوئی پردے سے کیا نکلا کہ گھر گھر میں اُجالا ٿيا (1)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتُ سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ صَدِيقَةُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فَرَمَائِنَ تِيُون:

مَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِنَفْسِهِ فِي شَيْءٍ قَطُّ يَعْنِي رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَذَهْنِ كَنَهْنِ مُعَامَلِي ۾ پنهنجي ذات جي لاءِ انتقام نه ورتو. (2) تنهنڪري فتح مڪه جي

1... سيرتِ مصطفيٰ، ۴۳۷ تا ۴۴۱ بتغير قليل

2... بخاري، ڪتاب الادب، باب قول النبي يسروا... الخ، ۴/ ۱۳۳، حديث: ۶۱۲۶

ڏينهن انهن جي همت وڌي ته جيڪڏهن ان وقت به اسان انهن کان لُطف ۽
ڪرم جي خيرات طلب ڪنداسين ته هي رحيم ۽ ڪريم آهن مايوس نه ڪندا.

يه سڍها راسته حق کا بتانے آئے ہیں يه حق کے بندوں کو حق سے ملانے آئے ہیں
يه بھولے پنچھڙوں کو رستے پہ لانے آئے ہیں يه بھولے بھڻڪوں کو ٻاڙي بنانے آئے ہیں
چڪ سے اپنی جهاں جگمگانے آئے ہیں مهڪ سے اپنی يه گوچه بسانے آئے ہیں
جو گر رهے تھے انہیں نانبوں نے تھام ليا جو گر چڪے ہیں يه ان کو اُٹھانے آئے ہیں
رؤف ایسے ہیں اور يه رحيم ہیں اتنے که گرتے پڙتوں کو سينے لگانے آئے ہیں

سرڪار جي آمد...مرحبا ** سردار جي آمد ...مرحبا ** آمنه جي پياري جي آمد...مرحبا
رسولِ مقبول جي آمد ...مرحبا ** پياري جي آمد ...مرحبا ** سني جي آمد ...مرحبا
سچي جي آمد ...مرحبا ** سهڻي جي آمد ...مرحبا ** دلبر جي آمد ...مرحبا
مُختار جي آمد ...مرحبا ** مُختار جي آمد ...مرحبا ** مختار جي آمد ...مرحبا
مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

اسان جي پياري آقا، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه صرف
پنهنجي عمل جي ذريعي سڄي زندگي ماڻهن سان حُسنِ اخلاق وارو ورتاؤ
ڪيو بلڪ پنهنجي غُلامن کي به حُسنِ اخلاق اختيار ڪرڻ جو درس ڏيندي
ڪيئي ڀيرا ان جا ڏنيوي ۽ آخروي فائدا به بيان ڪيا. اچو هن باري ۾ ست (7)
فرايمين مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بتون ٿا:

1. حضور سرورِ ڪونين صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايائون: توهان ماڻهن کي

پنهنجي مال سان حُوش نٿا ڪري سگهو، پر توهان جي خنده پيشاني ۽
حُوش اخلاقي انهن کي حُوش ڪري سگهي ٿي. (شعب الايمان، باب في حسن الخلق، 6/

۲۵۴، حديث: ۸۰۵۴)

2. توهان جتي به هجو، الله عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄندا رهو، گناه ٿيڻ تي نيڪي ڪري وٺو، اها نيڪي ان گناه کي مٽائي ڇڏيندي ۽ ماڻهن سان سٺو ورتاءُ ڪيو. (ترمذی، ڪتاب البر و الصلة، باب ماجاءَ في معاشرۃ الناس، ۳/۳۹۷، حديث: ۱۹۹۴)

3. ننڍي کان ننڍي نيڪي کي به حقير نه سمجهو، چاهي اها نيڪي اها ئي هجي ته توهان پنهنجي پيءُ سان مرڪندڙ چهري سان ملو. (مسلم، ڪتاب، باب استحباب طلاقه الوجه عند اللقاء، ص ۱۴۱۳، حديث: ۲۶۲۶)

4. سڀاڻي قيامت جي ڏينهن مومن ٻانهي جي ميزانِ عمل ۾ حُسنِ اخلاق کان وڌيڪ وڙني ڪو عمل نه هوندو ۽ بيشڪ فُحش گوئي ۽ بد ڪلامي کي الله عَزَّوَجَلَّ پسند ناهي ڪندو. (ترمذی، ڪتاب البر و الصلة، باب ماجاءَ في حسن الخلق، ۳/۴۰۳، حديث: ۲۰۰۹)

5. ٻه خصلتون اهڙيون آهن جيڪي مُناقض ۾ موجود نه ٿيون ٿي سگهن، سٺا اخلاق ۽ دين جي سمجهه. (ترمذی، ڪتاب العلم، باب ماجاءَ في فضل الفقه على العبادۃ، ۴/۳۱۲، حديث: ۲۶۹۳)

6. اَکْبَلُ الْبُؤْمِنِينَ اِيٺاٺَا اَحْسَنُهُمْ خُلُقًا ايمان ۾ وڌيڪ ڪامل اهي مومن آهن، جن جا اخلاق وڌيڪ بهتر هجن. (ابو داؤد، ڪتاب السنه، باب الدليل... الخ، ۴/۲۹۲، حديث: ۴۶۸۲)

7. منهنجي ويجهو توهان مان سڀ کان وڌيڪ پسندیده ۽ قيامت جي ڏينهن منهنجي تمام ويجهو اهي ماڻهو هوندا، جنهن جا اخلاق سڀ کان وڌيڪ سٺا هوندا. (ترمذی، ڪتاب البر و الصلة، ماجاءَ في معالي الاخلاق، ۳/۴۰۹، حديث: ۲۰۲۵)

مُفسِّرِ شَهِيرِ، حَڪِيمِ الْأُمَّتِ مَفْتِي اَحْمَد يَار خان نعيمی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرَمَائِنَ تَا: ان جو ڪيئي ڀيرا تجربو ٿيو جو ♦ سٺي اخلاق واري جي دُنيا دوست هوندي آهي، بُري اخلاق واري جا سڀئي دُشمن، گهر وارا به ۽ ٻاهر وارا به ♦ چڱي اخلاق واري جي گهر ۽ ٻاهر وارا سڀئي تعظيم ۽ خدمت ڪندا آهن، بُري اخلاق وارو هر جڳهه سزا ئي ماڻيندو آهي. (مرآة المناجیح، ۵/۱۶۷، بتغير قليل)

تنهنڪري جيڪڏهن اسان چاهيون ٿا ته ماڻهو اسان سان محبت ڪن، اسان جي ڳالهه ڌيان سان ٻڌن ۽ ڪو به اسان کان بيزار نه ٿئي ته اسان کي گهرجي ته اسان هر مسلمان سان خوش اخلاقي سان پيش اچون، بدقسمتي سان هڪ تعداد اهڙي آهي جيڪا ان مُعاملي ۾ به پستي جو شڪار آهي، مالدارن يا پڙهيل لکيل سان ته پوءِ به حُسنِ سُلوك جو مظاهرو ڪيو ويندو آهي، پر غريبن، اڻ پڙهيل يا گهٽ پڙهيل لکيل سان ته بد اخلاقي ۽ بد تميزي جي انتها ڪئي ويندي آهي، بالخصوص پنهنجي گهر جي افراد سان ته اخلاقيات جو عام طور لحاظ ناهي ڪيو ويندو، ڪجهه ماڻهو ٻاهر وارن سان ته حُسنِ اخلاق سان پيش ايندا آهن پر گهر ۾ ايندي ئي خبر ناهي ڇا ٿي ويندو آهي جو حُسنِ اخلاق، عاجزي ۽ نوڙت و ساري شينهن چيتي جيان گجگوڙ ڪندا ۽ رُعب ڪندا آهن، حالانڪ هي اسان جي پياري آقا، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تعليمات جي سراسر خلاف آهي ڇو ته رسول اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته وڏن ننڍن، امير و غريب ايستائين جو غلامن سان به حُسنِ سُلوك وارو ورتاؤ ڪندا ها.

حضرت سيّدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته حُسنِ اخلاق جا پيڪر، سڀني نبين جا سرور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ غُلامن جي دعوت کي به قبول ڪندا ها. جو واري ماني ۽ سادي کاڌي جي دعوت پيش ڪئي ويندي هئي ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي قبول ڪندا ها. غريب ماڻهو بيمار ٿيندا ها ته انهن جي عيادت ڪندا ها، غريب ۽ نادار ماڻهن کي صُحبت جو شرف بخشيندا ها ۽ پنهنجي صحابه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ سان گڏجي نشست فرمائيندا ها.

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ صَدِيقَةُ طَيْبَةٍ طَاهِرَةٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو بيان آهي ته حُضُورِ رَحْمَتِ عَالَمٍ، شاهِ آدَمِ و بني آدَمِ، رسولِ مُحْتَشَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪڏهن ڪڏهن پنهنجي پٺيان سواري تي پنهنجي ڪنهن خادِم کي به ويهاري

چڏيندا هئا- (سيرتِ مصطفيٰ، ۶۰۷، ملقطاً بتغير قليل)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جي پياري نوري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بهترين اخلاق جون برڪتون جهڙي طرح ٻاهر وارن کي نصيب ٿينديون هيون، اهڙي طرح گهر ۽ خاندان وارن سان به چڱي اخلاق جو ورتاوءَ ڪرڻ ۾ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ڪو ثاني نه هو.

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتِ سَيِّدَتُنَا عَائِشَةَ صَدِيقَهُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کان سوال ٿيو ته ڇا نبي ڪريم، رُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گهر ۾ ڪم ڪندا ها؟ فرمايائون: ها رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي نعلين مُبَارَكِ پاڻ ڳنڍيندا ها ۽ ڪپڙن ۾ چٽيون لڳائيندا ها ۽ اهي تمام ڪم ڪندا ها جيڪي مرد پنهنجي گهرن ۾ ڪندا آهن. (مسند امام احمد، ۹/ ۵۱۹، حديث: ۲۵۳۹۶)

هن روايت ۾ مڙسن جي لاءِ گهريلو معاملن جي حوالي سان بي شمار مدني گل موجود آهن. عموماً گهر ۾ مڙس جو مزاج پنهنجي گهرواريءَ تي حڪم هلائڻ جو هوندو آهي. معمولي ڪم جي لاءِ به ان کي تنگ ڪيو ويندو آهي، حالانڪ ڪيئي ڪم مڙس به آساني پاڻ به ڪري سگهي ٿو، پر ٿورو هلڻ به هو پنهنجي شان جي خلاف سمجهندو آهي ۽ وڌيڪ هي جيڪڏهن گهرواريءَ ان جا اهي ڪم ڪري به ڏئي ته سو سو نخرا ڪندو آهي، طرح طرح جا نقص ڪيندو ۽ هروڀرو ان کي چڪر لڳرائيندو آهي مثال طور کاڌو اڳيان رکيو وڃي ته لوڻ يا مرچ مصالحا ڪم زياده ٿيڻ تي تبصرو ڪرڻ لڳندو آهي ۽ جيڪڏهن سڀ برابر هجن ته ذاتقي جي باري ۾ ڳالهائيندو آهي ۽ جيڪڏهن ان جي به گنجائش نه هجي ته پوءِ ان طرح جون ڳالهيون ڪندو آهي ”اهو ڇو نه پڇايو؟ هي ڇو پڇايو؟ اها ته دل کي وڻي ٿي نٿي، ڪٿي وڃ منهنجي اڳيان کان، مون کي هينئر هينئر فلان شيءِ پڇائي ڏئي“ وغيره وغيره.

اهڙي طرح جيڪڏهن ڪپڙن تي استري ڪئي وڃي ته چوندو آهي هي وڳو چو استري ڪيو؟ هي نه پائيندس، هيئنر جو هيئنر ڦلاڻو وڳو استري ڪري ڏئي، پاڻي پيش ڪيو وڃي ته چوندو آهي مان هن گلاس ۾ نه پيئندس، شيشي جي گلاس ۾ ڪٿي اچ، شيشي جي گلاس ۾ ڏنو وڃي ته چوندو آهي ايتري قدر ٿڌو يا ايترو گرم پاڻي چو ڪٿي آئين؟ وڃ ۽ ان ۾ ٻيو پاڻي ملائي اچ وغيره وغيره، ائين بلاوجہ گهرواريءَ کي پڇائيندو رهندو آهي. ها جيڪڏهن ڪا ڳالهه مزاج جي خلاف هجي مثال طور پاڻي ٿڌو ڪپي ٿو، ان گرم آڻي ڏنو ته سهڻي انداز سان ٿڌي جو مُطالبو ڪري، داٻا دڙڪا نه ڏئي ۽ سڀني ڪمن ۾ ائين ئي ٿئي.

اي ڪاش! اسان پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پياري اُڏائن ۽ خوبصورت اخلاق مان ڪجهه سکڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃون ۽ گهر ۾ چاهت ۽ خُلوص پريو مدني ماحول قائم ڪرڻ جي غرض سان حتي الامکان پنهنجي گهر وارن جو هٿ وندائڻ جي به ڪوشش ڪيون.

اچو! حُسنِ اخلاق جي فضيلت تي مشتمل ڪجهه وڌيڪ روايتون ٻڌون ٿا:

1. خوفِ خدا ۽ سنا اخلاق ماڻهن کي سڀ کان وڌيڪ جنت ۾ داخل ڪندا.⁽¹⁾
2. مسلمان کي سني اخلاق کان بهتر ڪا شيءِ ناهي ڏني وئي.⁽²⁾
3. مومن پنهنجي سني اخلاق جي ڪري رات ۾ عبادت ڪرڻ ۽ ڏينهن جو روزو رکڻ واري جو درجو حاصل ڪري وٺندو آهي.⁽³⁾

1... ترمذی، ڪتاب البروالصلة، باب ماجاء في حسن الخلق، ۴۰۴/۳، حديث: ۲۰۱۱ ملخصاً

2... شعب الايمان، باب في حسن الخلق، ۶/۲۳۵، حديث: ۷۹۹۲ مفهوماً

3... ابو داود، ڪتاب الادب، باب في حسن الخلق، ۴/۳۳۲، حديث: ۴۷۹۸

اخلاق هون اچڻهه مرا كردار هو سٽهرا محبوب كا صدقہ تو مجھے نيك بنا دے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هيئنئر اسان سني اخلاق جون فضيلتون ٻڌيون، جنهن کي ٻڌڻ بعد يقيناً اسان جو بُرا اخلاق ڇڏڻ ۽ سنا اخلاق اڻنائڻ جو ذهن به بڻيو هوندو، پر سوال هي پيدا ٿئي ٿو ته سني اخلاق مان مُراد آهي؟ اچو ٻڌون ٿا ته سنا اخلاق ڇا کي چوندا آهن؟

سنا اخلاق ڇا کي چوندا آهن؟

هڪ شخص حُسن اخلاق جي پيڪر، محبوبِ رَبِّ اَكْبَر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان سني اخلاق جي باري ۾ سوال ڪيو، ته رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان جي اڳيان اها آيت سڳوري تلاوت فرمائي:

خُذِ الْعَفْوَ وَ أْمُرْ بِالْعُرْفِ وَ أَعْرِضْ
ترجمو ڪنزالايمان: اي محبوب معاف ڪرڻ اختيار ڪر ۽ ڀلائي جو حڪم ڏي ۽ جاهلن کان
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٦٩﴾
منهن موڙ.

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدنا موليٰ مشڪل ڪشا، شيرِ خُدا كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ فرمائن ٿا ته رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي فرمايو: ڇا مان اڳين ۽ پوين جي بهترين اخلاق جي باري ۾ توهان جي رهنمائي نه ڪريان عرض ڪيو، يا رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ضرور ارشاد فرمايو، نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائون: جيڪو توهان کي مَحْرُوم ڪري توهان ان کي عطا ڪيو، جيڪو توهان تي ظلم ڪري توهان ان کي مُعَاف ڪري ڇڏيو ۽ جيڪو توهان سان تعلق توڙي توهان ان سان تعلق ڳنڍيو. (1)

حضرت سيدنا عبدالله بن مبارڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين ٿا: حُوش مزاجي سان مُلاقات ڪرڻ، حُوب پلائي ڪرڻ ۽ ڪنهن کي تڪليف نه ڏيڻ، بهترين اخلاق مان آهي.⁽¹⁾

هو اخلاق اچھا هو ڪردار سُتھرا مجھ مُتقي تُو بنا يا الٰہي

(دعاڪل بخشش مرم، ص ۱۰۳)

ڪتاب ”حُسنِ اخلاق“ جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! اخلاقِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون برڪتون ماڻڻ ۽ پاڻ کي سني اخلاق جي زيور سان مُزين ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 91 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”حُسنِ اخلاق“ جو مطالعو اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ نهايت مُفيد ثابت ٿيندو، هي ڪتاب حضرت سيدنا امام طبراني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي عربي تصنيف ”مَكَارِمُ الْأَخْلَاقِ“ جو اُردو ترجمو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن ڪتاب ۾ حسن اخلاق، نرم مزاجي، عاجزي، ماڻهن سان ڊرگنڊر ڪرڻ، چڱا عمل ڪرڻ، ماڻهن سان محبت ڪرڻ ۽ ٻين ڪيئي عادتن ۽ عبادتن جي فضيلتن وغيره کي بيان ڪيو ويو آهي تنهنڪري اڄ ئي هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستي تان هڏيهه ٿلب ڪري پاڻ به هن جو مطالعو فرمايو ۽ ٻين اسلامي ڀائرن کي به ان جي ترغيب ڏياريو. مجلس تراجم جي طرفان هن ڪتاب جو 2 زبانن ”انگلس ۽ هندي“ ۾ ترجمو به ڪيو ويو آهي. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو. ان جي علاوه رسالا ”منا ٻول، احترامِ مُسلم“ جو مطالعو به تمام فائديمند رهندو. اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّد

ٽيءَ کي اذيت ڏيڻ واري کي به مُعاف ڪري ڇڏيو

تاجدار رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شهزادي حضرت سَيِّدُنَا زَيْنَب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي اُن جي مڙس اَبُو العاص بن ربيع رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ غُزوه بدر کان بعد مدينه مُؤَرَّه جي لاءِ روانو ڪيو. جڏهن فُرَيْشِ مڪه کي سندن روانگي جي خبر پئي ته انهن حضرت سَيِّدُنَا زَيْنَب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو پيڇو ڪيو ايستائين ذِي طُوًى نالي مقام تي انهن کي ڏٺائون. هَبَّار بن اَسُوْد حضرت سَيِّدُنَا زَيْنَب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي نيزو هنيو جنهن سبب پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا اُن تان ڪري پيون ۽ سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو حمل ضائع ٿي ويو.⁽¹⁾

حضرت سَيِّدُنَا جُبَيْر بن مُطْعِم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائڻ ٿا: مقامِ جِعْرَانَه تان واپسي تي اسان رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وٽ ويند هئاسين ايتري ۾ رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دروازي مان هَبَّار بن اَسُوْد (جنهن اڃا تائين اسلام قبول نه ڪيو هو) داخل ٿيو (۽ ويهي رهيو)، صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ عرض ڪيو: يا رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! هَبَّار بن اَسُوْد (آيو آهي). ارشاد فرمايائون: مون ان کي ڏسي ورتو آهي. هڪ شخص ان کي مارڻ جي لاءِ اٿي بيٺو ته نبي مڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي ويهڻ جو اشارو ڪيائون. هَبَّار بيهي ڪري چيائين، اي الله (عَزَّوَجَلَّ) جا نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! اوهان تي سلامتي هجي، مان گواهي ڏيان ٿو ته الله تعاليٰ جي علاوه ڪو معبود ناهي ۽ مان گواهي ڏيان ٿو ته محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) الله (عَزَّوَجَلَّ) جا رسول آهن. يا رَسُوْلَ اللهِ (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! مان اوهان کان پڇي ڪيئي شهرن ۾ ويس ۽ مون چاهيو ته عَجْمِيْنَ (يعني غير عربيبن) جي مُلڪن ۾ وڃي رهان، پوءِ مون کي اوهان جي نرم دلي، صلہ رحمي ۽ جهالت واري ورتاوءَ ڪرڻ واري سان اوهان جو ڊرگُذر ڪرڻ ياد اچي

1... سيرت نبويّة لابن هشام، غزوة بدر الكبرى، خروج زينب الى المدينة، ص 271-270 ملخصاً

ويو. اي الله (عَزَّوَجَلَّ) جا نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! اسان شرڪ ۾ مبتلا هئاسين پوءِ
الله (عَزَّوَجَلَّ) اوهان جي وسيلي سان اسان کي هدايت ڏني ۽ اسان کي هلاڪت
کان نجات بخشي، تنهنڪري اوهان منهنجي جهالت ۽ منهنجي ان ڳالهه سان
جيڪا اوهان تائين پهتي آهي، ڊرگڙڙ فرمايو ڇو ته مان پنهنجي بُري ڪم جو
اقرار ۽ پنهنجي گناه جو اعتراف ڪيان ٿو .

رحيم ۽ ڪريم آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايائون: وڃ مون تو کي مُعاف
ڪري ڇڏيو. الله تعاليٰ تو تي احسان ڪيو آهي جو ان تو کي اسلام جي
هدايت ڏني ۽ اسلام اڳوڻن تمام گناهن کي مٽائي ڇڏيندو آهي.⁽¹⁾

سو بار ترا دڪيه ڪے عفو اور مَرَحْمُ
هر باغ و سرڪش کا سر آخر کو جھڪا ہے
برتاؤ تيرے جبکہ یہ اعدا سے ہیں اپنے
اعدا سے غلاموں کو کچھ اُميد سوا ہے
هم نيك ہیں يا بد ہیں پھر آخر ہیں تمہارے
نسبت بہت اچھی ہے اگر حال بُرا ہے
صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته اسان جا منا منا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عفو
۽ ڊرگڙڙ ۽ خُلقي عظيم جي ڪهڙي اعليٰ مقام تي فائز آهن، يقيناً پاڻ سڳورا
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مالڪ و مختار آهن جيڪڏهن چاهن ها ته هٻار بن اَسود جي لاءِ
هلاڪت جي دُعا ڪن ها، ته الله تعاليٰ ان کي صفحہ هستي تان مٽائي ڇڏي ها، پر
حضور ﷺ اهڙو ڪجهه نه ڪيو، ٿورو غور ڪيو ته رحيم ۽ ڪريم آقا
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بي مثال فضل ۽ احسان ۽ خُلقي عظيم سان هر خاص ۽ عام
متاثر هو، ڇو؟ اهو ان ڪري جو رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تمام جهانن جي لاءِ
رحمت بڻائي موڪليا ويا ۽ خُلقي عظيم جي باڪمال منصب سان نوازا ويا آهن،

پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئي جي در سان ڏک درد ڏيڻ وارن مجرمين ۾ مُعافي جا پروا
ورهايا ويندا آهن ۽ ظلم ۽ زيادتي جي بدلي ۾ دُعائون ڏنيون وينديون آهن، جيئن

قوم جي لاءِ هدايت جي دعا

غزوه اُحُد ۾ جڏهن مديني جي سلطان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا
مبارڪ ڏنڊن (جي ڪجهه حصي) کي شهيد ۽ چهري مبارڪ کي زخمي ڪيو ويو
ته حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن ماڻهن جي لاءِ هن طرح دُعا فرمائي: اَللّهُمَّ اِهْدِ قَوْمِي
فَاتَهُمْ لَا يَغْلِبُوْنَ يَعْنِي اَي اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ منهنجي قوم کي هدايت عطا فرما چو ته هي
ماڻهو مون کي سڃاڻن نٿا. (1)

حق کي راه ۾ پتھر ڪھائے خوں ۾ نہائے طائف ۾
جان کے دشمن خون کے پياسوں کو بھی شھر مکہ ۾
دين کا کتنی محنت سے کام آپ نے اے سلطان کيا
عام مُعافي تم نے عطا کي کتنا بڑا احسان کيا
(وسائلِ بخشش، ص 197)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! اسان جي پياري آقا، مڪي مديني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
اخلاقِ حَسَنه جي عظيم مرتبي تي فائز هئڻ جي باوجود به اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه
۾ سني اخلاق جي دُعا گهرندا ها، جنهن ۾ يقيناً اسان غلامن جي لاءِ اها تعليم
آهي ته اسان به چڱا اخلاق اختيار ڪيون ۽ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ کان چڱي اخلاق ملڻ جي
دُعا گهرندا ڪيون.

هو اخلاق اچھا ہو کر دارِ سُتھرا

(وسائلِ بخشش، ص 104)

مجھے متقی تو بنایا اِلهی

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

اچو دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿيڻ واري هڪ عاشق رسول جي مدني بهار ٻڌون ٿا:

جهيڙاڪ سُڌري ويو

واه ڪينٽ (ٽيڪسلا، پنجاب، پاڪستان) جي رهائشي اسلامي ڀاءُ جي تحريري بيان جو خلاصو ڪجهه ان طرح آهي: مان جواني جي نشي ۾ بدمست رهندو هئس. ماڻهن کي تنگ ڪرڻ، مذاق مسخري ڪرڻ، طنز ڪرڻ، گهروارن سان جهيڙو جهڳڙو ڪرڻ، منهنجي عادات ۾ شامل هو. اوچتو هڪ ڏينهن دعوتِ اسلامي سان وابسته منهنجي وڏي ڀاءُ مون کي مدني قافلي ۾ سفر جي ترغيب ڏياري، آئون عاشقانِ رسول سان گڏ هڪ مهيني جي مدني قافلي جو مُسافر بڻجي ويس، مدني قافلي جي برڪت سان ستنن تي عمل ۽ عبادت جو ذوق نصيب ٿيو. بالخصوص اسلامي ڀائرن جي اخلاق ايترو متاثر ڪيو جو منهنجي دل ۾ شيخ طريقت، اميراهلسنت دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيه سان محبت جي شمع روشن ٿي وئي پوءِ هڪ رات سُتس ته خواب ۾ اميراهلسنت دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيه تشریف کڻي آيا ۽ فرمائون: پت! سپاڻي اِن شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ مُلَاقَاتِ ٿيندي. ٻئي ڏينهن واقعي اميراهلسنت دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيه سان مُلَاقَاتِ ۽ دست بوسي جو شرف حاصل ٿيو، پاڻ دُعاَن سان نوازيو، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ انهي ڏينهن مون کي پنهنجن گناهن کان سچي توبه نصيب ٿي ۽ آئون دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس.

خوب خود درياں اور خوش اخلاقيان آيے سيڪھ لیں قافلے میں چلو
 اچھی صحبت لے خوب برکت لے چل پڙو چل پڙیں قافلے میں چلو
 بے عمل با عمل بن گئے خاص کر آپ بھی ديکھ لیں قافلے میں چلو

(دسائل بخشش مرم، ص 671-676)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بداخلاقي جا ديني ۽ دنياوي نقصان

منا منا اسلامي پاترو! ياد رکو! حسن اخلاق جي لازوال نعمت سان مالا مال خوش نصيب مسلمان دنيا ۽ آخرت ۾ ڪامياب ۽ ڪامران ۽ سڀني جو محبوب هوندو آهي، جڏهن ته بُري اخلاق جي بيماري ۾ مبتلا ماڻهن کي دنيا ۽ آخرت ۾ شرمندگي ۽ افسوس جي علاوہ ٻيو ڪجهه نه ورنڊو. اچو! بُري اخلاق جي ڪجهه ديني ۽ دنياوي نقصانن جي باري ۾ ٻڌون ٿا

◆ بد اخلاقي نحوست آهي، ◆ بد اخلاقي پاڻ به بد عملي آهي ۽ ڪيئي بد عملين جو ذريعو آهي.⁽¹⁾ ◆ ڪوڙ، ٺڳي، وعده خلافي سڀئي بد اخلاقي جون شاخون آهن.⁽²⁾ ◆ بد اخلاقي پاڻ ۾ اختلاف جو سبب آهي.⁽³⁾ ◆ بد اخلاقي پاڻ ۾ بغض ۽ حسد ۽ جدائي پيدا ڪندي آهي.⁽⁴⁾ ◆ بد اخلاقي کان پياري آقا صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم پناه گهري.⁽⁵⁾ ◆ بد اخلاقي ۽ بدزباني سان الله عزوجل ناراض ٿيندو آهي، ◆ بد اخلاقي عمل کي ائين خراب ڪندي آهي جيئن سرڪو ماکي کي خراب ڪندو آهي.⁽⁶⁾ ◆ بد اخلاقي جي سبب گراڪ دڪاندار وٽ ايندي ڪيپائيندا آهن ◆ بد اخلاقي بُرو شگون آهي،⁽⁷⁾ ◆ بد اخلاقي جيڪڏهن انساني شڪل ۾ هجي ها ته اها (نهایت) بُرو ماڻهو هجي ها،⁽⁸⁾ ◆ الله عزوجل وٽ سڀ کان وڏي بُرائي بُرا اخلاق آهن.⁹ ◆ بيشڪ بي حياتي ۽ بد اخلاقي جو اسلام

1... مرأة المناجیح، ۶/۴۳۶

2... مرأة المناجیح، ۶/۴۳۶

3... احیاء العلوم، ۲/۵۶۹ بتغییر قلیل

4... احیاء العلوم، ۲/۵۶۹

5... ابو داود ڪتاب الوتر، باب فی الاستعاذة، حديث: ۱۵۴۶، ۲/ ۱۳۰ ماخوذاً ومفهوماً

6... معجم كبير، محمد بن كعب... الخ، ۱۰/ ۳۱۹، حديث: ۱۰۷۷۷

7... كنز العمال، كتاب الاخلاق، قسم الاقوال، الباب الثاني... الخ، الجزء ۳، ۲/۱۷۸، حديث: ۷۳۴۳

8... كنز العمال، كتاب الاخلاق، قسم الاقوال، الباب الثاني، الفصل الاول، الجزء الثالث، ۲/ ۱۷۸، حديث: ۷۳۵۱

9... جامع الاحاديث، ۱۹/۴۰۶، حديث: ۱۴۹۲۲ ملخصاً

جي ڪنهن شيءِ سان ڪو تعلق ناهي. (1) ﴿بد اخلاقي تبليغ دين جي راه ۾ نهايت وڏي رڪاوٽ آهي، ﴿بد اخلاقي سان ڪڏهن ڪڏهن زال مڙس ۾ طلاق جي نوبت اچي ويندي آهي، ﴿بد اخلاقي جي نحوست سان گهر جو سُڪون برباد ٿي ويندو آهي، ﴿بد اخلاق هڪ گناه کان توبه ڪندو آهي ته ان کان بدتر گناه ۾ گرفتار ٿي ويندو آهي. (2) ﴿بد اخلاق شخص کي ڪيئي ڀيرا ناڪامين کي منهن ڏيڻو پوندو آهي مطلب ته بد اخلاقي ڪثير برائين جو مجموعو ۽ دُنيا ۽ آخرت ۾ هلاڪت ۽ بربادي جو سبب آهي، تنهنڪري اسان کي ڪيي ته اسان نه صرف پاڻ ان آفت کان بچون بلڪه ٻين مسلمانن کي به ان کان بچندي رهڻ جي ترغيب ڏياريو. اللهُ عَزَّوَجَلَّ سڀني مسلمانن کي حسن اخلاق جي لازوال دولت نصيب فرمائي. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

بھاڱتے ہیں سُن لے بد اخلاق انساں سے سبھی مسکرا کر سب سے ملنا دل سے کرنا عاجزی
(وسائلِ بخششِ مرم، ص ۶۹۸)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

اخلاقِ سنوارڻ جا طريقا

منا مٺا اسلامي ڀائرو! هيئنر اسان بد اخلاقي جي ديني ۽ دُنيوئي نقصانن جي باري ۾ ٻڌو آهي، اُميد آهي ته انهن کي ٻڌي دل ۾ ان سان نفرت پيدا ٿي هوندي ۽ توبه جو ذهن بڻيو هوندو. پر سوال هي آهي ته آخر اهي ڪهڙا اهڙا امور آهن جنهن جي برڪت سان اسان پنهنجي اخلاق کي سنوارڻ ۾ ڪامياب ٿي سگهون ٿا. ته ياد رکو! اخلاق کي درست ڪرڻ جيتوڻيڪ هڪ مشڪل ڪم آهي، پر ناممڪن ناهي، اسان جو ڪم محض ڪوشش ڪرڻ آهي، ڪاميابي ڏيڻ واري ذات، اللهُ تبارڪ و تعاليٰ جي آهي. اچو! اخلاق سنوارڻ ۽ چڱن

...1 مسند احمد، مسند البصريين، حديث ابى عبد الرحمن، ۴۳۱/۷، حديث: ۲۰۹۹۷

...2 جامع الاحاديث للسيوطي، قسم الاقوال، ۳۷۵/۲، حديث: ۶۰۶۴

اخلاق جو پيڪر بڻجڻ جي لاءِ ٻارهين جي نسبت سان 12 طريقا ٻڌو ۽ ان تي عمل جي ڪوشش جي نيت به ڪيو:

(1) اخلاق سنوارڻ جي لاءِ بارگاہِ الٰهي ۾ ٻاڏايو ۽ پنهنجي هٿن کي بلند ڪري اشڪبار اکين سان بُري اخلاق کان نجات جي دُعا گهرو، (2) ڪنهن پيرِ ڪامل جو دامن مضبوطي سان پڪڙي وٺو، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اخلاق سنورجي ويندا (3) سٺي اخلاق جي فضيلتن ۽ بُري اخلاق جي نقصانن تي مشتمل حديثن ۽ روايتن، واقعن ۽ بزرگن جي قولن کي بار بار پڙهو (4) ڏينهن جو اڪثر حصو خاموشي اختيار ڪيو ۽ وس آهر لکي يا اشاري سان گفتگو جي عادت ٻڌايو، (5) پابندي سان تلاوتِ قرآن مع ترجمو قرآن ڪنزالايمن ۽ ان سان تفسير خزائن العرفان يانورُالعرفان يا صراطِ الجنان جو مطالعو ڪرڻ جو معمول ٻڌايو (6) بُرن ماڻهن جي صحبت کان بچندا رهو (7) دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جا ٻارهن (12) مدني ڪمن کي پنهنجي دل سان سانڍي وٺو، (8) دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُننن پري اجتماعات ۽ اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي علم ۽ حڪمت سان پرپور مدني مذاڪرن ۾ پابندي سان شرڪت فرمايو (9) دعوتِ اسلامي سان وابسته عاشقانِ رسول سان گڏ يڪمشت 12 مهينا، هر 12 مهينن ۾ 1 مهينو (30-نهنن) ۽ سڄي عمر هر مهيني 3 ڏينهن جي مدني قافلن ۾ سفر ۽ روزانو فڪرِ مدينه ڪندي مدني انعامات جو رسالو پريو (10) دعوتِ اسلامي تحت ٿيڻ واري فيضانِ فرضِ علومِ ڪورس، ڪردار ساز ڪورس يعني "12 ڏينهن جو مدني ڪورس" ۽ مدني تربيتي ڪورس ڪري وٺو. (11) مدني چينل تي نشر ٿيڻ وارا مختلف سلسلا ڏسندا رهو (12) دعوتِ اسلامي تحت 100 کان وڌيڪ شعبن مان ڪنهن شعبي ۾ پنهنجي خدمت پيش ڪيو، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ هنن طريقن تي عمل جي برڪت سان بُري اخلاق جو خاتمو ٿيندو ۽ سٺا اخلاق اپنائڻ جو ذهن بڻجندي.

ميرے اخلاق بھی ٹھيڪ ڪرڊے
ياخذاً تجھ سے ميرى دُعا ہے

تو عطا علم کي بھيڪ ڪرڊے
تجھ کوفاروق کا واسطه ہے

(دوسال بخشش مرهم، ص ۱۳۸)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

مجلسِ ڊاڪٽرز

دعوتِ اسلامي تبليغ دين جي ڪم و بيش 103 شعبن ۾ نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ ۾ مصروف آهي. جنهن مان هڪ شعبو ”مجلسِ ڊاڪٽرز“ به آهي، موجوده دور جي طبيبن جي اڪثريت عام طور بنيادي ضروري ديني علوم کان اڻ واقف نظر اچي پئي، تنهنڪري انهن جي تعليم و تربيت جي لاءِ دعوتِ اسلامي ”مجلسِ ڊاڪٽرز“ جو بنياد رکيو، طب جي شعبي سان وابسته ڊاڪٽرز کي بنيادي ضروري ديني مسئلن کان آگاهي فراهم ڪرڻ، انهن جي سُنتن جي مطابق تربيت ڪرڻ ۽ انهن کي هن مدني مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ“ جي تحت زندگي گذارڻ جو مدني ذهن ڏيڻ، ان مجلس جي بنيادي مقصدن ۾ شامل آهي. هن شعبي سان وابسته اسلامي پاءُ جيڪڏهن هن شعبي ۾ خدمتون ادا ڪرڻ چاهين ته پنهنجي شهر جي نگران شهر مشاورت کان رابطو فرمايو. الله تعاليٰ دعوتِ اسلامي ۽ مجلسِ ڊاڪٽرز کي وڌيڪ ترقيون ۽ برڪتون نصيب

فرمائي. اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الله ڪرم ايا ڪرے تجھ پہ جهاں میں اے دعوتِ اسلامي تيري دُھوم مچي ھو

(دوسال بخشش مرهم، ص ۳۱۵)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا منا اسلامي ڀائرو! صاحبِ خُلُقِ عظيم، محبوبِ ربِّ ڪريم ﷺ جي اخلاقِ ڪريمه تي مشتمل اهڙيون بي شمار حديثون ۽ واقعا موجود آهن جنهن کي ٻڌي عقل حيران رهجي ويندا آهن ۽ بُري اخلاق ۽ سخت مزاج وارن کي پنهنجي اصلاح جي توفيق ۽ حسن اخلاق، نرمي ۽ عفو و درگذر جي دولت نصيب ٿيندي آهي جڏهن ته خوش اخلاق مسلمانن جي اخلاق ۾ گهڻي بهتري ۽ انهن کي ايمان جي تازگي ملندي آهي. اچو! ترغيب لاءِ اخلاقِ مُصطفيٰ جون وڌيڪ ڪجهه جهلڪيون ملاحظه ڪيو ۽ ان جي برڪتن سان پنهنجي اخلاق کي مزين ڪرڻ جي ڪوشش ڪيو، جيئن

اخلاقِ مُصطفيٰ جون جهلڪيون

امير اهلستت دامت بركاتهم العاليه پنهنجي رسالي ”احترامِ مسلم“ ۾ اخلاقِ مُصطفيٰ جي ڪجهه جهلڪين کي هيئن بيان فرمائين ٿا:

◆ سلطانِ عالميان ﷺ هر وقت پنهنجي زبان جي حفاظت فرمائيندا هئا ۽ صرف ڪم جي ئي ڳالهه ڪندا هئا ◆ اچڻ وارن کي محبت ڏيندا هئا، اهڙي ڪا ڳالهه يا اهڙو ڪو ڪم جنهن سان نفرت پيدا ٿئي اهڙي ڪا شيءِ نه ڪندا هئا ◆ قوم جي معزز فرد جو احترام فرمائيندا هئا ۽ ان کي قوم جو سردار مقرر فرمائيندا هئا ◆ ماڻهن کي الله عزوجل جي خوف جي تلقين فرمائيندا هئا ◆ مخلوق کي ايذاء پهچائڻ کان پنهنجو پاڻ کي بچائيندا هئا. پر پاڻ ﷺ جن جي خوش مزاجي ۽ خوش اخلاقي ۾ فرق نه ايندو هو ◆ صحابه ڪرام رضي الله تعالى عنهم جي خبر گيري فرمائيندا هئا ◆ ماڻهن جي چڱين ڳالهين جي چڱائي بيان ڪندا هئا ۽ ان جي حوصله افزائي فرمائيندا هئا، بُري شيءِ کي بُرو ٻڌائيندا ۽ ان تي عمل کان روڪيندا هئا ◆ هر معاملي ۾ اعتدال (يعني وچٿرائي) کان ڪم وٺندا هئا ◆ ماڻهن جي اصلاح کان ڪڏهن به غفلت نه فرمائيندا هئا ◆ پاڻ ڪريم ﷺ جي اٿڻ ويهڻ ڏيکارڻ الله تي هوندو هو ◆ جڏهن

ڪٿي تشریف وٺي ويندا هئا ته جتي جڳھ ملي ويندي هئي اتي ويهي رهندا هئا ۽ ٻين کي به ان جي تلقين فرمائيندا هئا. ♦ پاڻ وٽ ويندن جي حقوق جو لحاظ رکندا هئا. ♦ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي خدمت ۾ حاضر رهڻ واري هر فرد کي اهو ئي محسوس ٿيندو هو ته سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي سڀني کان وڌيڪ چاهيندا آهن. ♦ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ بابرڪت ۾ حاضر ٿي ڪري گفتگو ڪرڻ واري سان گڏ ان وقت تائين تشریف فرما رهندا هئا جيستائين اهو پاڻ نه هليو وڃي. ♦ جڏهن ڪنهن سان مصافحو فرمائيندا (يعني هٿ ملائيندا هئا) ته پنهنجي هٿ ڪيڙ ۾ اڳرائي نه فرمائيندا هئا. ♦ سوال ڪرڻ واري کي عطا فرمائيندا هئا. ♦ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سخاوت ۽ خوش خُلقي هر هڪ جي لاءِ عام هئي. ♦ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مجلس علم، حياءِ، صبر، ۽ امانت جي مجلس هئي. ♦ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مجلس ۾ نه شور شرابو هوندو هو نه ڪنهن جي تذليل. ♦ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مجلس ۾ ڪنهن کان پُل ٿي ويندي هئي ته نه ان کي شهرت ڏني ويندي هئي نه ئي ان جو مذاق اڏايو ويندو هو. ♦ جڏهن ڪنهن جي طرف متوجه ٿيندا هئا ته مڪمل توجهه فرمائيندا هئا. ♦ نگاهون حيا کان جهڪيل رهنديون هيون. ♦ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪناري چوڪريءَ کان به وڌيڪ حيا وارا هئا. ♦ سلام ۾ اڳرائي فرمائيندا هئا. ♦ ٻارن کي به سلام ڪندا هئا. ♦ جيڪو پاڻ ڪريمَن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سڏيندو هو، جواب ۾ ”كَبِيْكَ“ (يعني مان حاضر آهيان) فرمائيندا ها،. ♦ مجلس وارن جي طرف پير ڊگهانه فرمائيندا هئا. ♦ اڪثر قبلي ڏانهن منهن ڪري ويهندا هئا. ♦ پنهنجي ذات جي لاءِ ڪڏهن به ڪنهن کان بدلو نه وٺندا هئا. ♦ برائي جو بدلو برائيءَ سان ڏيڻ جي بجاءِ معاف فرمائي ڇڏيندا هئا. ♦ پنهنجي ذات جي ڪري ڪڏهن ڪنهن کي نه ماريو نه ڪنهن غلام کي ۽ نه ئي ڪنهن عورت (گهر واريءَ کي) ماريو. ♦ گفتگو ۾ نرمي هوندي هئي، حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى

عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: الله تعاليٰ جي ويجهو قيامت جي ڏينهن ماڻهن ۾ سڀني کان گهڻو بُرو اهو آهي جنهن کي ان جي بدڪلاميءَ جي سبب کان ماڻهو ڇڏي ڏين. (1) ◆ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ گفتگو ڪندا ها ته (ايتري قدر رڪي رڪي ڪندا ها جو) لفظن کي ڳڻڻ وارو ڳڻي سگهي ٿو، ◆ طبيعت ۾ نرمي هئي ۽ سدا بهار رهندا هئا ◆ ڪڏهن به رڙيون نه ڪندا هئا ◆ سخت گفتگو نه فرمائيندا هئا ◆ ڪنهن کي عيب نه لڳائيندا هئا ◆ بُوخل نه ڪندا ها ◆ پنهنجي مبارڪ ذات کي بالخصوص تن شين کان بچائي رکندا هئا جهڳڙي ڪرڻ، تڪبُر ۽ غير ضروري شين ۾ پوڻ ◆ ڪنهن جو عيب تلاش نه ڪندا هئا ◆ صرف اها ئي ڳالهه يا ڪم ڪندا هئا جيڪو باعثِ ثواب هجي ◆ مسافر جي سخت ڪلامي ۽ نا مناسب سوالن تي صبر فرمائيندا هئا ◆ نه ڪنهن جي ڳالهه ڪٽيندا هئا نه وچ ۾ ڳالهائيندا هئا ◆ ڪو فضول ڳالهائيندو هو ته ان کي منع فرمائيندا هئا يا اتان کان اٿي ويندا هئا ◆ سادگيءَ جو عالم هي هيو جو ويهڻ جي لاءِ ڪا مخصوص جڳهه به نه رکي هئي جيڪا ٻين حاضرين کان ممتاز هجي (احياءُ العلوم ج 2 ص 396) ◆ ڪڏهن تڏي تي ته ڪڏهن ايئن ئي زمين تي آرام فرمائيندا هئا ◆ ڪڏهن به تهڪ (يعني ايتري آواز سان ڪلڻ جو بيا ماڻهو هجن ته ٻڌي وٺن) نه لڳائيندا هئا. ◆ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان فرمائن ٿا: پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ سڀ کان وڌيڪَ مرڪڻ وارا ها (يعني موقعي جي مناسبت سان). حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِالله بن حارث رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته مون رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ کان وڌيڪَ مرڪڻ ورو ڪو ڏٺو ئي ناهي. (2)

يا اَلٰهِي! جب بهيں آنڪھیں حسابِ جُرمِ میں اُن تبسمِ ريزِ هونئوں کي دُعا کا ساتھ هو

(عداقت بخشش، ص 133)

1... احياءُ العلوم، ج 2 ص 451

2... احترام مسلم، ص 28 تا 30

شعر جي مختصر وضاحت: اي الله عَزَّوَجَلَّ! سپاڻي قيامت ۾ جڏهن پنهنجي ڏوهن تي اسان جون اڪيون اشڪبار ٿين ته پنهنجي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مرڪنڊڙ چين تان نڪرڻ واري مُبارڪ دُعائن جو صدقو اسان گناهگارن کي به عطا فرمائجا.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

الله تعاليٰ اخلاقِ مُصطفيٰ جي طفيل اسان کي به سننِ اخلاق سان آراسته ڪامل مسلمان بڻائي ۽ مرڻ گهڙي تائين دعوتِ اسلامي سان وابستگي نصيب فرمائي. اَمِيْن بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

منا منا اسلامي پاڻرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبوّت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.⁽¹⁾

ان کي سنّت کا جو آئينه دار هے بس وئي تو جهاں ميں سمجھدار هے
(وسائلِ بخشش، ص ۴۷۲)

عمامي شريف جون سنّتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي رسالي 163 مدني گل مان

...! مشكاة الصابح، كتاب الايمان، باب الاعتصام بالكتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵

عمامو ٻڌڻ جون ڪجهه سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا:

پهريان به فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: (1) عمامي سان گڏ باجماعت نماز ڏهه هزار نيڪين جي برابر آهي. (2) (1) عمامي سان گڏ هڪ جمعو بغير عمامي جي ستر عمامن جي برابر آهي. (2) (2) عمامو قبلي ڏانهن منهن ڪري بيهي ٻڌو. (3) (3) عمامي ۾ سنت هي آهي ته اڍائي گز کان گهٽ نه هجي، نه ڇهه گز کان وڌيڪ، ۽ ان جي بندش گنبد نما هجي. (4) (4) رومال جيڪڏهن ايترو وڏو هجي جيڪو مٿي کي چڱي طرح ڍڪي ته اهو عمامو ئي آهي ۽ ننڍو رومال جنهن سان صرف هڪ ٻه ور اچي سگهن ٻڌڻ مڪروه آهي. (5) (5) عمامي کي جڏهن نئي سري سان ٻڌڻو هجي ته جيئن ٻڌيو آهي ائين کوليو ۽ هڪ مهل زمين تي نه اڇلايو. (6) (6) جيڪڏهن ضرورتاً لائق، ۽ بيهڻ ٻڌڻ جي نيت هجي ته هڪ هڪ پيچ کولڻ تي هڪ هڪ گناهه مٽايو ويندو. (7) (7) عمامي جا طبي فائدا ملاحظه فرمايو: مٿي اگهاڙي رهندڙ جي وارن تي سردي گرمي ۽ اُس وغيره سڌو سنئون اثر ڪندي آهي ان سان نه صرف وار بلڪ دماغ ۽ چهره به متاثر ٿيندو آهي ۽ صحت کي نقصان پهچي سگهي ٿو، تنهن ڪري سنت جي پيروي جي نيت سان عمامو شريف ٻڌڻ ۾ ٻنهي جهانن ۾ عافيت آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... فردوس الاخبار، باب الصاد، ذكر الفصول... الخ، ۲/ ۳۱، حديث: ۳۶۲۱

2... ابن عساکر، ذکر من اسمه عبدان، عبدان بن زرين... الخ، ۳۷/ ۳۵۵

3... كشف الالتباس في استحباب اللباس، ص ۳۸

4... فتاوى رضويه، ۲۲/ ۱۸۶

5... فتاوى رضويه، ۷/ ۲۹۹

6... فتاوى بنديّة، ۵/ ۳۳۰

7... فتاوى رضويه، ۶/ ۲۱۴ ملخصاً

طرح طرح جون هزارين سنتون سکڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ٻه ڪتابون ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر به آهي.

علم حاصل ڪرو، جهل زائل ڪرو پاڻ گهراي، قافلن ۾ چلو
سنتين سکي، تين دنن ڪي ليهي هر مهيني چلي، قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو درود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَبَّارِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن درود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرا پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرتِ سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ كان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُودِ شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽¹⁾

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُودِ شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن.⁽²⁾

(4) چهاڪ دُرُودِ شريف جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَدِّ مَنَافِي عِلْمِ اللهِ صَلَاةَ دَائِمَةً بَدَؤَامٍ مُلْكِ اللهِ

حضرت احمد صاوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چها لک دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽³⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

²...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

³...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

(5) قُرْبِ مُصْطَفِيٍّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تَحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَةَ النَّعْرَبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ أَمْرٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعْظَمِ آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرتِ سَيِّدُنَا ابنِ عَبَّاسِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر مائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الاول، ص125

²...الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، 2/329، حديث: 30

³...مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

(1) چڻ شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته

ان چڻ شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽¹⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم ۽ کریم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ

آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظیم جو پروردگار آهي)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حدیث: ۴۴۱۵